

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—

Za pol leta, štiri leta in na mesec razmerno.

Naročnina je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč., izven Trsta po 1 nvč., več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zabave, domači oglasi itd. se računajo po pogodb.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnina in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v Marintia št. 12. Upravništvo, odpravnost in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Politično društvo „Edinost“,

priredi

v nedeljo dne 10. t. m., ob 4. uri pop.

javen shod
v Barkovljah

z nastopnim dnevnim redom:

1. Nagovor predsednika.
2. Naše razmere in naše želje.
4. Slučajnosti.

Shod se bo vršil v „Narodnem domu“.

Pri čem smo?

Pri nas je ministerskih kandidatur kar na izbiro, in če se ne udi ta, priteče pa oni, da se loti dela, katero se mu naloži.

Taka je tudi s Thunovim ministerstvom. Misliti si moramo, da ima posebne naloge, ki se zajo do določenih mej, in ko bi dejstva silila prekoračiti te meje, je vprašanje, ali dobi ministerstvo dovoljenje zato. O Thunovem ministerstvu utegnemo soditi različno; le to, da je finančni minister dr. Kaizl še vedno člen tega ministerstva, in da okolo in okolo v strelu šviga ogenj nemške irredente, daje oporo za misel, da grof Thun ne misli slabo o končnem cilju svoje politike. Vprašanje ostaje pa odprto, ali in koliko moči bode on imel, da bi zadostil sedanjim potrebam države in narodov? Če pade sedanje ministerstvo, ne zgodi se to radi same obstrukcije, temveč radi najviših določitev, in iz teh spoznajo slovanski narodi in njih stranke, ali se bodo morali še pokoriti za grehe drugih, ali pa jim dojde rešitev. Monarhija

PODLISTEK.

K poglavju o ženski osamosvoji.

Te dni sem imela zopet priliko, prepričati se, kako malo je še med Slovenci, ali bolje med Slovenkami, emancipacije.

Šli sva namreč s prijateljico v večjo narodno kavarno na sladoled — nota bene, same, brez »kavalirja«.

Da to ni »lepa navada« naših žensk, pričali so radovedni pogledi in sarkastični smehljaji na obrazih privilegiranih možkih obiskovalcev kavaren. Na obrazih maloštevilnih dam pa je bilo čitati celó zgražanje in mrzko obsojanje.

No, to dejstvo naju ni prav nič ženiralo. A zanimivo nama je bilo to opazovanje vsekako.

Sedli sva k mizi, na kateri je ležal cel kup najrazličnejših časopisov politične vsebine. Sline so se mi že cedile — ne po sladoledu, prosim, pač pa po nekem našem dnevniku.

Tu je prinesel markêr sladoled. Z nekako nepotrpežljivo hitrico je postavil tasi pred raji na mizico, potem pa začel vneta — kar se pač ne strinja z elementarnimi lastnostmi markêrjev —

ima v sebi moči dovolj, da morajo napraviti konec homatijam ter vendar narodom dati to, kar bi utrdilo narode in cesarstvo samo.

Če bode moralo Thunovo ministerstvo odstopiti, ne da bi stvorilo odločen korak do izvršenja narodne enakopravnosti, ne bode treba tega pripisovati toliko njegovi šibkosti sami na sebi, kolikor pa temu, da ni moglo prodreti s svojimi načrti na zgorej. Energije posebne ne pripisujemo temu ministerstvu, ali dobre volje vsaj načelniku in fin. ministru ne moremo doslej odrekati.

Če odstopi Thunovo ministerstvo, ne da bi potolažilo z dejstvi Slovane, in če nastopi ministerstvo, katero bode še neugodniše za Slovane, nego dosedanje, tedaj odbije ura za spremembo taktike slovanskih narodov in njih zastopnikov. V takem slučaju bi Slovani v novo zvedeli, da so dobri za doprinasanja raznih žrtev, da pa se ne potrebujejo več, ko stvorijo zadostnik uslug. Tudi bi se morabili Mladočehi poučili, da ne smejo na svojo roko, kakor separatisti, dogovarjati se z novimi ministri, kakor so se bili prenačili glede na Badenijevo ministerstvo. Pouk, ki so jih jim dale Badenijeve jezikovne naredbe, moral bi zadešati tudi drugim slovanskim strankam za dolgo časa.

V slučaju, da bi nastopilo kako nemško-poljsko liberalno ministerstvo, bi še le slovanski narodi in njih pooblaščenec spoznali, koliko je vredno združevanje s poljskim »Kolom«. »Czas« naj se prerano ne hvali in je dolžen čakati, ko bodo mogli poljski plemiči podati dokaz, koliko je njih družba vredna. V prošlosti so poljski šlahtiči uže davno z dejstvi pokazali, da se jim dobro godi v kolobarju nemško-židovskega liberalstva; koliko so se poboljšali za bodočnost, o tem bode govorila sama ta bodočnost; poleg tega imamo notranjih dokazov, kako se bode poljsko plemstvo vedlo v slučaju političnih izprememb. Kako postopa poljsko plemstvo sedaj? Ponajveč drži križem rokê; da bi pa pozitivno pospeševalo rešenje narodnostnega vprašanja, tega ne stvori. V tem je načelna razlika med Nemci in Slovani. Poleg vseh notranjih pre-

premetavati časnike, ter iskati, kakor se je zdelo nekaj gotovega, važnega.

Opazovala sem ga, ker sem potem sama hotela poiskati si zaželeni dnevnik.

Sedaj so se izmed časnikov pokazale črne usnjate platnice. To vam jih je pograbil markêr! Aha, da mi le ne odnese mojega dnevnika, sem si mislila.

Ali markêr je z nekim zadoščenjem in samozvestjo položil one mnogo obečajoče platnice pred me. a druge, prav slične, pred mojo prijateljico. Na to se je oddaljil.

Zbok tega malega dogodka malo »baff«, sem pogledala najprvo svojo prijateljico; potem pa ravno odprla platnice in —

»A to ti je pa že interesantno! Ha, ha! Premisli, s kolikim prepričanjem in samozvestjo se nama je postreglo s — »Fligende Blätter!« Ne, to je pa že preznačilno!« Glasno sem se morala smejati.

»Imenitna dogodbica res. No, vidiš — bolj-šega komentara o stopinji ženske duševne omike — koja se jim vsaj zaupa —, si pač ne moreš želeti. Pri nas treba za žensko osamosvojo orati še divjo celino. Kaj češ!«

pirov, je nemška obstrukcija solidarna v teptanju ustavnega prava in še bolj historičkega državnega prava gledé Slovanov; poljsko »Kolo« pa si šteje uže v posebno zaslugo, da se drži v strani, naj delajo s Čehi in Jugoslavlani, kakor koli. Ali je to solidarnost slovanska v krizi, v kateri gre za pravo na jedni strani in hegemonijo na drugi strani? Ali se pravi to, vmeševati se v stvari drugega naroda, ako obsojamo tako taktiko kot neslovansko, škodljivo tudi državnim interesom? Ako mirno gledaš, da kdo pretepa šibkega, ko ima človeško in še specijalno pravo, da ga ščitimo, ali je to solidarno? In tako postopa v dobi nemške irredente poljsko plemstvo!

Naj postopa to plemstvo, kakor je potrebno, potem se ne bode nihče izpodtikal nad njim. Če nimam s teboj nič opraviti, je dovolj, da mi ne škoduješ; če pa si z menoj v zvezi, v prijateljstvu, ni dovolj, da se držiš v zatišju, ko me pretepajo, temveč imaš pozitivno dolžnost, da me braniš po svoji moči. Po takem je gola nevtralnost zavestnikov v naši dosednji parlamentarni večini nedostatek in prava politiška napaka, naj jo poljsko plemstvo priznava ali ne.

In še nevtralnosti se niso doslej držali vsi členi poljskega »Kola«; jedino med njimi so se ponavljale izjave in brošure, ki razodevajo staro koprnenje po združenju z Nemci in naravnost z nemško požidjeno levico. Ali se je slišala kaka taka pojava med Čehi in Jugoslavlani? Poslednji čakajo le rešitve, in ker te le noče biti, mislijo, kakó bi si pomagali, in reveži prihajajo tudi na misel opozicije, katero v družbi z drugimi Slovani je »Sl. Svet« leta in leta priporočal ter si kopičil sovraštvo ravno tistih prebrihtanih Slovencev, ki so prvi navdušeno vstopili v sedanje večino in opisovali novo dobo rajskega življenja, katero podeli ta večina.

Morebiti, da so prišli tudi Jugoslavlani do spoznanja, kakošna je prav za prav ta večina, v kateri, kakor pravijo tudi »Novice«, odločuje kak Javorski. Slovenci posebe bi se bili mogli uže iz-

Jedli sva sladoled z izbornimi »Waffeln« ter čitali novine. No, jaz nisem in nisem mogla pozabiti, s koliko gotovostjo se apeluje na žensko — dovtipnost.

Kaj vraga, je res možno, da naše žene in dekleta še sedaj ne pojmiyo, da niso otroci, kojih naloga je — igra in — pokorščina? Ali se res še sedaj ne zavedajo visokega svojega človeškega poslanstva, svojih dolžnosti in svojih — pravic? Kaj more njih duše res še do vrha izpolnjevati nova toaleta, razni »jour fixi«, umetni pokloni, neslano frazarenje, odborniški »pro forma«-nastopi na nekaterih veseliceh, nekaj miloščine, izvežbana kuharica, sladoled in — »Fliegende Blätter«? Kaj se naše ženske res še niso povzdignile na niveau, s katerega bi naše spoznanje, kaj je frivolnost in kaj samozavest, kaj značajna samostojnost?

Kako lepe prilike, seznaniti se s svetovno politiko, svetovnimi razmerami, svetovnim napredkom in svetovno bedo — se nočejo posluževati naše ženske iz zgolj neumnih predsodkov in nazadnjaških nazorov in še bolj menda iz umetne apatije do vsega resnega.

Ali prosim — zakaj naj bi ženska sama ne smela iti v javen lokal, da se osveži z sladoledom

trezniti ne le radi političke bede, v kateri se nahajajo še posebe za sedanjega ministerstva. Tisti modrijani med slovenskimi zastopniki, ki so dokazovali, da črno mora postati belo, to se pravi, da deželna avtonomija dovede do nacionalne avtonomije, so imeli poslednji dve leti čas premišljevat, da dež. avtonomija, kakoršno ima poljsko »Kolo« na misli, ne more nikdar dati narodom, kar jim gre, in da bi se torej Slovenci in drugi Slovani v pomešanih deželah potopili poprej v Nemstvu in Italijanstvu, nego bi dobili izvršenje narodne enakopravnosti.

Ako so torej Slovenci in še drugi v sedanji večini, je to dokaz, da uže naprej se niso nadejali nič takega, kar bi bilo za njih narodnost odločilno. Ako so se postavili tudi Mladočehi na stališče dež. avtonomistov, je to le nadaljevanje napake, katero so bili zagrešili uže Staročehi s tem, da so opustili prvotni nacionalni program očeta Palackega. Jeden Poljak, otec sedanjega zunanjega ministra, je bil spravljen s poti Staročeha, in skupno poljsko »Kolo« uničuje pomen sedanje večine, katera ravno radi njega ne doseže nič posebnega, to pa radi tega, ker poljska politika ne dovoli, da bi narodi dobili skupen zakon izvršenju narodne enakopravnosti.

(Zvršetek pride).

Politični pregled.

TRST 9. septembra 1899.

K položaju. V naši notranji politiki še vedno opazamo nekako stagnacijo. Krmarji so zavozili državno ladijo na sipino. Sedaj pa se pomenkujejo in posvetujejo, kako bi jo spravili zopet iz peska, v katerem je obtičala, v svobodne valove. Ne morejo se zediniti o najkrajšem in najboljšem načinu rešitve. Nekaterniki trde, da ne pojde brez pomoči od zunaj. Ko bi bili mornarji enih misli in enega srea, bi pač ne bilo težko, potegniti ladijo na prosto. A sedaj vleče precej močna stranka tja, kjer štrle nevarne skale pangermanstva. Ako se jim posreči nakana, mora se ladija razbiti. Drugi in večji del pomorščakov bi jo rad potegnili na varnejšo stran, kar bi tudi imelo uspeha; a poveljništvo, kakor da ne zaupa tem svojim podložnikom. Boji se menda, da bi moralo za ta nenavadna dela deliti tudi izredne plače.

Obzorje se noče zjasniti. Nihče ne ve prav kaj nam prinese bližnja bodočnost. Nič gotovega se ne sliši, le sama ugibanja. To je izvestno, da bi grof Thun rad sklical državni zbor ter dal izvoliti delegacije. A danes se še ne ve, kedaj ga skliče. Pravijo, da še ni rešen skupni proračun, in dokler se to ne zgodi, se zastopnikom naroda ni nadati bogatih dijet, za katere resnično zavidamo obstrukcioniste. Ugiblje se tudi, da se parlamentu prihodnjič predstavi deloma pomlajeno ministerstvo, pomlajeno in — ojačeno. Mlada veja na starem hrastu da bo predsednik drž. zbora, dr. Fuchs, katerega so brzojavno poklicali na Dunaj, da mu ponudijo to ulogo. Govori se nadalje, da grof Goluchowski brzkone ne doživi prihodnjih

ali čem drugim ter pri tem pred vsem drugim pogleda v časnike, da se informuje o istodobnih odnosajih človeške družbe? Ali je pri tem res treba najmanjše pičice nedostojnosti ali frivolnosti? Pri Bogu — ne!

Ravno nasprotno pa sem trdnega prepričanja, da bi ravno ta zavest lastnega dostojanstva, lastne moči in neodvisnosti v vsakem oziru zelo ugodno uplivala na možke ter bi skoro drugače vedeli ceniti in spoštovati žensko, ker bi spoznali, da je ženska tudi zmožna resne misli in zdrave sodbe. In to se ne godi v sedanjih odnosajih.

S tem pa nikakor nočem reči, da bi ženske sploh kar morale hoditi v kavarne čitat časopisov. Ne, prosim. To velja le za slučaj, da ima izobrazena ženska čas in veselje do tega — a ne denarja, da bi si sama nabavila časopisov.

Marsikatero samostojno dekle bi porabilo tako plodonosno prosti svoj čas, katerega sicer takorekoč pretolče v družbi, ki ji ne ugaja in ki ji ne nudi nikake duševne hrane. Ali ga pa tudi presedi v mali sobici pri dostikrat prav malo vrednih knjigah, katerih ji pa največkrat celo sploh nedostaja.

V Ljubljani, dne 5. septembra 1899.

I v a n k a.

delegacij, kakor državnik seveda; kajti drugače mu želijo vsi še »mnogaja leta«.

Dokler državniki tavajo po temi ter mislijo na vse drugo intenzivneje, nego na življenske potrebe večine državljanov, korakajo pa dinamičardi — nemški in italijanski neodrešenci — jasnim okom svojemu cilju nasproti. Nemci so postali nedosežni v izzivanju patrijotičnih Slovanov. Dan za dnevom nam prinaša v tem pogledu novih vesti od juga in severa. A nedosežno je vendar dosegla — tržaška irredenta. Komični nastop »generala« Garibaldija na slovanskih tleh ima tako tragično ozadje, tako ušodno glavno misel, da se tem prizorom morejo smejati le še škodoželjneži, katerim je do tega, da naša državna ladija kolikor prej razleti na kosee.

Romuni o položaju. Dne 4. t. m. so zborovali v Černovicah romunski državni in deželni poslanci. Na tem shodu se je slišala marsikatera trpka beseda o neznosnem položaju notranje politike. Do formalnih sklepov niso prišli, ampak so iste prepustili prihodnjemu shodu, ki se ima skoro sklicati. — Kakor se nam vidi, tudi Romuni ne vedo, kaj jim je storiti. Tudi oni čakajo na rešilni impuls od zgoraj.

Položaj v Srbiji. Velevažno je vedeti, kako sodijo o srbskih razmerah Rusi. »Novoje Vremja« se je nedavno temu bavilo s tem vprašanjem ter prišlo do zaključka, da mora dogodke v Belemgradu obžalovati vsakdo, komur je do tega, da se ohrani mir na Balkanu. Preko sodišče in delovanje istega je pripravno, da izerpi v narodu zadnjo kapljo potrpljenja ter privede deželo do osodepolnega preobrata. Da se to zabrani, treba izposlovati za vsako ceno, da zapusti Milan deželo, dokler še ni prepozno. Ves svet bi bil srbski vladi hvaležen, če bi to operacijo izvršila sama, če bi sama odstranila rak-rano na državnem telesu — ter besnečega pustoloveca Milana izgnala čez mejo, kjer mu je mesto po starih, dobro plačanih pogodbah. Sicer bodo primorane tuje vlasti, koje imajo interesa na tem, da se ohrani mir na Balkanu, da posredujejo v to svrhu. — Neki dunajski list se je izrazil v istem zmislu, kar znači, da so tudi naši državniki spoznali nevarnost, katera je posebljena v Milanovi maščevalnosti.

Jovan Ristić. De mortuis nil nisi bene! O pokojnikih govorite le dobro! O smrti srbskega državnika pa ne velja povsem ta prislovica. Židovski dunajski in budipeštanski listi mu ne moremo odpustiti, da je bil prijatelj Rusije. Edino, kar puščajo dobrega na njem, je njegovo delovanje kakor književnik, zgodovinar. Na to popolnoma pozabljajo, da je Ristićeva zasluga, če so turške posadke za vselej zapustile srbske trdnjave, da je na berlinskem kongresu vedel odločno braniti koristi svoje domovine, katera je vkljub nesrečni turški vojni takrat pridobila na obsegu. Pozabljajo, da so se pod njim razmere konsolidirale, da je spravil Srbijo na pravo pot, ki bi jo v prijateljstvu z bratsko Rusijo privedla do lepše bodočnosti, učvrstila jo v kristal, krog katerega bi se kupičili balkanski rodovi. Žal da so mu nesrečni Milan in ljudje, ki so stali in stojijo za njim, prečrtali najlepše račune. Dasi tudi Ristićeva javno delovanje ni brez usodnih pregreškov, vendar je izginil z njim mož, ki je iskreno ljubil svoj narod, kateremu je posvetil vse svoje sile krepke mladosti in pozne starosti. Nad njegovim grobom plaka nesrečen narod, toliko bolj žalosten, ker stoji istodobno morda pred grobom svoje tako drago odkupljene svobode.

Domače vesti.

V spomin obletnice smrti blagopokojne cesarice Elizabete je bila danes v cerkvi sv. Justa slovesna sv. maša zadušnica, katere so se udeležili vojaški in civilni dostojanstveniki.

Okoličani, pozor! Piše se nam: Gospod urednik! Šolske počitnice se nagibljejo h konci in vpisovanje otrok v ljudske šole je že pred durmi. Dolžnega se čutim, da še o pravem času zakličem slovenskim starišem po spodnji okolici, kjer imajo tudi laške paralelke, da vpišejo vsi od kraja svoje otroke v slovenski oddelek. Ta moj klic velja pa v posebni meri onim starišem — zaslepljenecem, ki so v minulih letih zagrešili s tem, da so se vdali sladkim besedam ali celo pretnjam onih nesramnih magistratnih mamilev in brezznačajnejšev ter njim

na ljubo vpisali svojo nežno dečo v laške razrede. Dragi mi sokoličani, kaj jednakega ne smemo več dovoliti po nobeni ceni, ker to ni častno, ni lepo — da nasprotno zelo žalostno in grdo je to za našo slovensko narodno okolico in mili naš slovenski rod. Prosim Vas, ne slušajte več onih zapeljivcev, ki Vam za kako obljubljeni malo ali celo nič vredno eunjo iztrgajo tako zverinski Vašo dečo iz naročja, da potem v laških razredih pripravljajo z nje naši domovini novih, srditih janičarjev. Ne ravnajte toraj tako brezmišlno, ampak vršite svojo roditeljsko dolžnost, za katero ste odgovorni tudi pred Vsevečnim v nebesih. Ne marajte toraj več onih sladkih nasvetov ali celo trdnih ukazov, koje uporabljajo naši zagrizeni nasprotniki ob sličnih prilikah. Takim načinom pokažete, da hočete biti in ostati pravi roditelji svojim otrokom in da nočete prodajati več tako nevedno svoje lastne krvi, ki je del krvi vsega slovenskega naroda.

Imate-li toraj kakega otroka zrelega za šolo, ravnajte po mojem nasvetu, napišite ga v slov. oddelek, ker jedino na podlagi svojega materinega jezika zamore otrok dospeti do pravega razvitja svojih dušnih zmožnosti. Imate-li pa zopet kakega otroka v laških razredih, ven z njim na Vašo zahtevo in povelje in ne dajte se strašiti, četudi Vam dotični šolski voditelj pravi; da ni mogoče, da bi Vaš otrok prestopil zopet v slov. oddelek, ker tega ne dovoljuje zakon. Čujte, kaj jednakega ne prepoveduje nobeden zakon, ampak le znani šolski voditelji sami, ki se z veliko vnetostjo trudijo za italijansko propagando, boječi se, da se ne bi izpraznili laški razredi in bi sami ne padli v nemilost na slavnem magistratu. Ne odjenjajte toraj, dokler se ne bo ugodilo Vaši želji in volji!

O tej priliki moram pa pobiti neke trditve, ki mi doné na uho iz ust mnogih starišev. Slišal sem namreč že večkrat med ljudmi pogovore, v katerih se je trdilo, da mi stanujemo blizu mesta in zato, da moramo učiti se italijanščine, da si ž njo lepše v mestu zaslužimo kos kruha. Dragi moji, s tem, ko Vas pozivljam, da upišete vsi svoje otroke v slovenski oddelek, nočem reči, da se bodo tam učili le slovenščine, a nič italijanščine. Oh, ne tolnačite si tega tako slabo!

Saj se uči italijanščina v slov. razredih ravno tako pridno kakor slovenščina in po nekod še bolje in vsak učenec se je naučil tu toliko, kolikor je bo potreboval v nadaljnjem življenju v svoje potrebe.

V slovenskem oddelku je učenje italijanščine tudi lažje, ker tu zidajo otroci tuj jezik na temelju materinega, tam pa ne morejo tega in zato čepé naši otroci prav velikokrat v laškem oddelku 3-4 leta v prvem razredu, to je v prvem šolskem letu, a ko so dospeli isti dobo kakih 13-14 let, najdemo jih k večjemu v 3. oziroma 4. šolskem letu. Ni čudo, da postanejo ti otroci, ki so bili ob ustupu v šolo dobri in pohlevni, tekem šolskih let vsled večnega ponavljanja istih razredov in naukov grdi poredneži in nemarneži, ki znajo ob izstopu iz šole prilično toliko, kolikor so znali takrat ko so bili v prvem razredu. In kdo je temu povod? Kdo drugi, nego stariši sami, ki so se vjeli tako nepremišljeno v zanjko onih sladkih zapeljivcev. Konečno vabim na delo zopet naše veljake — prvoboritelje, ki vživajo v svojem domačem kraju med ljudmi spoštovanje in ugled bodisi iz tega ali onega vzroka, da i oni prihite sedaj na pomoč s poučevanjem in svarjenjem ljudstva. Ob tej priliki ravnati se Vam je, dragi veljaki, po vzgledu naših sovražnikov. Kdor Vas ne sluša in morebiti uživa kako dobroto iz Vaših rok, proč z njim, in naj bo še tako priden in zvest delavec, ne imejte usmiljenja nad njim, ampak odpodite ga z dela tako, kakor Lahoni počenjajo z našimi. Tako se Vam je toraj maščevati nad takimi, ki ne slušajo Vaše besede, Vaših zlatih nauk, in odpomagano bo gotovo, ker kruh je vendarle kruh. Na delo toraj vsi od kraja, da si rešimo mladino, ker s tem osrečimo in ovekovečimo sebe in našo zlato domovino.

Okoličan.

Iz Pazina nam poročajo: Priprosti trpeči isterski narod ume ceniti vrednost kulturnega zavoda, ki se mu je zagotovil z ustanovitvijo hrv. gimnazija v Pazinu. Dan po tem, ko se je doznalo za imenovanje profesorjev, je izrazila vsa pazin. okolica svoje veselje s tem, da je zapalila nešteviljne kresove po vseh holmeih okolice. Švigale so rakete in umetni ognji so daleč na okoli oznanjevali radost

naroda nad velepomembnim dogodkom. Za prvi razred je zagotovljeno že okoli 60 učencev. V nasprotnem taboru pa jih nimajo toliko, kakor se hvalisa «Piccolo». Kolikor je tukaj znano, je število učencev za italijanski zavod za polovico manjše od našega. Roditeljem nadobudne mladine kakor tudi zlasti Pazincem pa smemo le čestitati, da je prišel zavod v roke, kakor boljših ni moči izbrati. Gospoda Matejčiča delovanje kakor izbornega učitelja in vrlega narodnjaka je preveč znano, da bi o njem govorili. Pa tudi štajerski rojak g. Jošt ni le izvrsten pedagog, ampak tudi trudoljuben delavec na narodnem polju in dober družabnik. Pričakovati je, da bosta omenjena gospoda osvežila tudi društveno življenje v Pazinu. Zatorej Pazincem zares od srea čestitamo!

Zakaj? Pod tem naslovom nam piše neki dovtipnež: Ali veste, zakaj so naši prijatelji povabili baš sedaj «velikega» Garibaldija, da jih obišče? Jutri je namreč obletnica onega strašnega dogodka, ki je pred letom in dnevom pretresel srea vseh avstrijskih narodov. Posebno primorskim Slovencem, zlasti nekaterim rodbinam, ostane ta dan še dolgo v živem spominu. Spodobi se torej, da se tega dne s spoštljivo žalostjo spominjamo. — Tudi tržaški šinjori so že videli v duhu svojo globoko žalost glede omenjenega pretresljivega dogodka. Da bi paralizirali svojo togo, da bi jim ne počilo sree samih bolečin, so poklicali «generala», ki jih je malo poveselil ter osokolil za dneve žalovanja. Ali nismo pogodili?

Prodano meso pri Škrliju na Greti. Pišejo nam: V nedeljo, dne 3. septembra se je vršil v Barkovljah vsakoletni ples ali »šagra« sv. Jarneja. Ker ta »šagra« zaključuje vse »šagre« v tržaški okolici, si lahko mislimo, koliko ljudstva se zbira ta dan v Barkovljah, posebno pa iz spodnje okolice. Koliko slabih posledic da imajo te »šagre« za naše okoličane, nočemo tu opisovati, saj se leto za leto svari pred temi »šagrami«; ampak sree nas sili, da poročamo o drugem dogodku.

Ko se je z mrakom dovršil ples, se je ljudstvo razpršilo po vseh barkovljanskih gostilnah; posebno slovenske gostilne so bile ta dan vse polne okoličanov.

Tako je došla v podružnično krčmo »Obrtniškega društva« v Barkovljah neka družba »prodanega mesa« — pri Škrliju — mladeniči od 20 let pod vodstvom starega cestnega paznika (kateri se nahaja vmagistratovi službi) in njegove soproge.

Ko so se napili, zapustili so to gostilno in korakali po Barkovljah proti mestu, mladeniči naprej in paznik s soprogo za njimi. Še niso bili oddaljeni kakih 20 korakov od društvene krčme, kar so zatulili kakor zverine ono za Slovence žaljivo pesem »Zalega nacional«. Nekaterim Barkovljanom, ki so šli mimo, je zavrela kri. Pa kmalu so se potolažili. Mislili so: zdaj so zapeli in pojdejo mirno domu. Ali glej čudo, ko so došli pred »Narodni dom«, ne vemo, ali na komando extra-prodanega mesa paznika ali kakega drugega Škrlija, zatulili so zopet kakor divjaki ono izzivalno pesem.

Hvala Bogu, zgodila se ni to pot nobena nesreča, ali to naznanjamo prodanemu mesu škrliškemu na Greti, naj le zahajajo v barkovljanske gostilne (se bodo naučili vsaj olike, če ne drugega) ali izzivanja od strani takih renegatov nočemo več slišati v naših Barkovljah. Nadalje opozarjamo na škrlijsko prodano meso tudi g. dra. Fabrizzi-ja in e. kr. barkovljansko policijo ter prosimo, da pazijo na take izzivače, kajti sicer so nesreče neizogibne.

Zavoljo obletnice smrti presv. cesarice se je odpovedalo zborovanje »Učiteljske zaveze« v Gorici, določeno na dan 10. in 11. t. m.

Vesellco, katero smo hoteli prirediti jutri, dne 10. t. m., a smo jo morali odložiti, priredimo dne 24. septembra. — Da se vidimo v obilnem številu!

Pevski zbor »Bratovščine sv. C. in M.«

Kmetijska družba opozarja zadnjič, da je še samo ta teden čas naročiti si umetnih guojil. Naš urad je odprt od 9—11 ure zjutraj in od 5—7 pop. vsaki dan, ob nedeljah in praznikih pa od 9½—11½ zjutraj. Za vsak stot (kvintal) treba predplačati 1 gld. na ime varščine.

Začetek šolskega leta na slovenski šoli pri sv. Jakobu. (Ulica Giuliani 28). Naznanjamo slovenskim starišem v Trstu, da se bo vršilo upi-

sovanje dne 14., 15. in 16. septembra od 8. do 11. ure zjutraj.

Starši, ki vpišejo otroka v prvi razred, morajo se izkazati s krstnim listom, spričevalom zdravih oči in s spričevalom cepljenja kozice. Učenci višjih razredov prinesejo seboj spričevalo pretečenega šol. leta.

Z ozirom na omejene šolske prostore opozarjamo starše, da se vodstvo ne boče oziralo na one, ki bi se upisali prepozno. Šol. vodstvo.

Na e. kr. pripravniel srednjih šol v Rojanu vršilo se boče vpisovanje učencev v petek dne 15. in v soboto 16. t. m. od 9—12 ure dopoldne.

Učenci, koji se žele upisati, priti imajo v spremstvu starišev, ali njih namestnikov in se pri vpisovanju izkazati: a) krstnim listom, b) zadnjim spričevalom dobro dovršenega tretjega oziroma četrtega razreda ljudske šole, c) spričevalom o cepljenju koz, ter d) izkazom, da so zdravih oči.

Vodstvo.

Nekdo se je tožil, da v Barkovljah treba prositi za narodne razglednice, ako se je hoče imeti, ker da tamošnja gospodična pokazuje navadno le laško-nemške. Da se prepričam o stvari, šel sem v dotično trgovino, kjer sem videl na zidu kar tri narodne razglednice, kar je pač znamenje, da jih ne skrivajo. Vsakako pa priporočam tam. trgovki naj vsakemu pokaže razven tujih tudi domače; s tem se gotovo nikomur ne zameri.

Čudna stava. Ko je zadnje sredo ob 10. uri zvečer, ko so bili Barkovljani že poiskali počitka po trudapolnih dnevnih naporih, začelo nad slovenskim predmestjem peklenko prasketanje in se je naš kraj odsvital v luči—bodoče državne trobojnice, vprašali smo nekega gospoda od policije, zakaj se tako divjanje sploh in zlasti ob tej uri dovoljuje.

Dotični gospod nas je potolažil, češ, da to nima prav nič opraviti s slavnim »generalom«, ampak, da gre le za neko staro stavo dveh pirotehnikov, kateri stavi je baš v tem trenutku iztekel rok...

Ako pomislimo, da se je ravno takrat vračal »general« v svoj čudni loži v novi lukí, da so se »narodne« barve morale videti in pokanje moralo slišati v Trst, se nam dozdeva to res nenavaden slučaj naključja, dotične besede pa pesek v oči našim ljudem.

S staro stavo opravičujejo provokacijo, katero bi bili lahko preprečili, ko bi imeli sree na pravem mestu.

Velika — sreča! Pišejo nam: V sredo večer okolo 10. ure in pol sem šel z nekaterimi prijatelji na čašo vina k Matiju v ulici Carintia. Še dobro nisem bil za mizo, kar zaslišim neko posebno tuljenje. Pustivši vino in prijatelje, grem na ogel kavarne »Adriatico«, kjer je stalo kakih 30 mladeničev »avite culture«. Takoj mi je bilo jasno, kaj se tu pripravljajo. Ogledal sem si to tolpo in se prepričal, da so ti iredentisti po ogromni večini — židje! Par minut pozneje sem opazil neko gibanje in ob enem slišal krike: Viva Garibaldi! Takoj sem zagledal bližajočo se kočijo, v koji je sedel — slavní (?) Garibaldi! To mi je bilo nepričakovano in zato pravim, da sem — »srečen«, da sem bil deležen gledati tega »slavnega« junaka! Za kočijo je teklo kakih 30—40 gospodskih postopnečev, ki so tulili in rjovelí, a »slavní« general je zahvaljeval — seveda ginjen! Pred mano so redarstveni organi prejeli dva teh sinov avite culture, ter ju spremili na višje študije v laško vsečišče v ulici Tigor 2!!

Kako je to? Že tri ali štiri dni povprašujem za užgalice družbe sv. Cirila in Metoda, a odgovarja se mi vedno: Nimamo, pričakujemo jih — in to v glavni zalogi g. Lavrenčiča in v neki drugi tobakarni, kjer pravijo: Lavrenčič jih ni še dobil. Kdo je kriv te malomarnosti? Naše gospodinje so hude, da morajo beračiti žveplenke ter prenašati eno škatljico iz kuhinje, po sobah ter si morda o prvi priliki kupijo cel zavoj švedskih. Ali imajo morda naši trgovci sè slovenskim blagom premalo dobička, da se tako malo brigajo, da bi preskrbeli Slovencem slovensko blago?

Požar. Včeraj ob 8. uri zvečer je nastal požar v nekem stanovanju hiše št. 75 v ulici S. Maurizio. Zgorelo je nekoliko pohištva. Gasilci so kmalu zadušili ogenj.

Dražbe premičnin. V pond., dne 11. septembra ob 10. uri dopoldne se bodo vsled naredbe

tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Greta št. 34, hišna oprava; v ulici Sv. Saba (macello), hišna oprava; na trgu S. Francesco št. 1, hišna oprava; v ulici S. Lazzari št. 15, hišna oprava; v ulici Sanita št. 15, vina; v ulici Geppa št. 18, hišna oprava; ob 12. uri v ulici Solitario št. 20, les in motor na plin; ob 10. uri, v ulici Media št. 2 A, hišna oprava.

Kakor prilogo pošiljamo zunanjim naročnikom z današnjim večernjim jutranje izdanje.

Spomnite se Terezije Cveč, ki ima danes svoj oglas in katero tudi mi vsakemu priporočamo.

Različne vesti.

Kuga. Glasom poročil iz Aleksandrije dne 8. t. m. se je zadnjih 13 dni pripetil en sam slučaj kuge. Opravičeno je torej menenje, da je bolezen ugasnila.

Zlata vredna knjiga.

(Vzgoja in omika ali izvir sreče. Spisal Jožef Valenčič.)

Gotovo ni izšlo že več let splošno toliko koristne in občno potrebne slovenske knjige, kakor je Valenčičeva »Vzgoja in omika«. To delo je namenjeno vsakemu Slovenu in vsaki Slovenki kakoršnegakoli stanu in kakoršnekoli izobrazbe. V tej knjigi, ki je nekak slovenski »bon-ton« združen z etiko in pedagogiko, je najti najzanesljivejših in najboljših navodil za vse življenske razmere; tu so navedena pravila za vedenje v najrazličnejših prilikah od rojstva do smrti, v cerkvi, doma in v družbi. Pisatelj nas spremlja od poroda h krstu in dalje k sv. obhajilu, v otroško in mladeniško dobo do moških let, ko stopimo v sv. zakon, nas vodi v raznovrstne družbe najrazličnejših ljudij, k raznoterim opravkom, zabavam, posetom in igram ter nam daje končno navodila še na smrtno postelj. Gosp. Valenčič je torej nabral v debeli in veletemeljiti svoji knjigi pravila in določila za vse slučaje in za vse ljudi. Kako velikokrat se nam pripeti, da ne vemo, kako naj se vedemo ob kaki nenavadni priložnosti, — kolikokrat ne vemo, kako naj govorimo, kako pišemo, kako se opravimo pri tem in onem dogodku! Često nam ni znano, kako naj nagovarjamo tega in onega odličnjaka ali kako naj mu pišemo spodobno! Vse najmanjše podrobnosti najde čitatelj v Valenčičevi knjigi, ki je torej veleporabna in praktična. Zdi se mi, da starši svojim odraslejšim hčerkam in sinovom in botri svojim varovancem ne morejo pokloniti za god, piruho ali za novo leto ali sploh za vezilo koristnejše knjige kakor je Valenčičeva. Iz te knjige naj se uči v svet stopajoča mladina primernega, lepega in elegantnega vedenja in govorjenja. A tudi vsak odrasli človek najde v knjigi nebroj hasnovitih navodil za svoje nastopanje po različnih potih življenja. V nobeni šolski knjižnici naj bi ne manjkala ta krasna knjiga! Učitelji in

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko postopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

duhovniki se morajo zavzeti za to kulturno, omiko duha in srečo širijo knjigo ter jo zanesti v prav vse sloje našega naroda. Bodisi gospod ali kmet, dama ali preprosto kmetsko dekle, delavec, trgovec, obrtnik ali karkoli, vsakemu bode ta donášala prav obilo poduka.

Slovensko časopisje se je izreklo o Valenčičevi knjigi soglasno najlaskavejšo: »Slov. Narod«, »Slovenec«, »Slov. List«, »Soča«, »Slovenka« in »Lj. Zvon« so prinesli najboljše ocene in gorka priporočila. Zategadelj pa ne more tudi »Edinost« drugače, nego da to lepo knjigo svojim naročnikom in čitateljem prav toplo priporoča.

(Pride še).

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Celje 9. Súdmarkoveci popolnoma pogoreli; mesto napovedanih tri tisoč, došlo jih je trideset in nekaj mlečnozobnih dijakov. Zborovanje je bilo radi tega zelo klaverno. Slavnost v parku se je vršila v senci bajonetov žandarmerije. Mesto natlačeno s pruskimi zastavami. Obhod po mestu je radi prepičle udeležbe izostal. Blamaža grozna.

Pretorija 9. »Bureau Reuter« javlja: Državni zbor (volksraad) je nadaljeval razpravljanje o Cösterjevem predlogu ter sprejel resolucijo, v kateri obžaljuje zbiranje angleškega vojaštva, kajti Transvaal živi v prijateljstvu z vsemi narodi; izjavlja se tudi odločno, da se ne bode smelo pripisovati Transvaalu krivde, ako bi prišlo do resnih dogodkov.

Carigrad 9. »Agence de Constantinople« je dobila od visoke porte obvestilo, glasom katerega nedostaje obisku kneza Nikole Črnogorskega v Carigradu vsakega političnega temelja. Vzrok potovanja je bila edino želja kneza, da izrazi sultanu osebno svojo hvaležnost in prijateljstvo.

Rennes 9. (Pravda Dreyfus). Demange nadaljuje svoj zagovor ter pravi, da se obtožba ne da dokazati brez tajnih listin, naštetih v borderóju. Prej da je kak četni časnik krivec kakor pa Dreyfus. Na to kažejo tudi stilistični pogreški, ki se nahajajo v borderóju. Labori je izjavil, da se odpoveduje besedi.

POSILANO.*)

Nekatere podle osebe zabavajo se stem, da pišejo udom in udingam pevskega društva »Kolo« oziroma njegovim starišem anonimna pisma, v katerih psujejo pevskega društva »Kolo«, ude in udinge, ter svariijo stariše, naj svojim otrokom zabranijo sodelovati pri tem društvu.

Vsod tega obrača se podpisani odbor v prvi vrsti do društvenice, društvenikov in njih starišev, naj se nikar ne ozirajo na te izbruhe nesramnih podležev, ki nimajo poguma, da bi podpisali svoja bedasta obrekovanja, a v drugi vrsti do teh žalostnih junakov samih, da nehajo s svojim nesramnim početjem, ker sicer bodo morali dajati odgovor pred pristojno oblastjo, kajti vedo naj, da smo jim uže na sledu.

Trst, meseca septembra 1897.

Odbor pevskega društva »Kolo«.

Zanimiv oglas kolesarjem

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelj industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Tržaškim slovanskim družinam na znanje.

Podpisana si vsojam naznaniti da sem odprla u ulici Alessandro Volta št. 1, V. nadstr.

delavnico

za vsakovrstne konfekcije ženskih oblek, kakor tudi za prirejanje raznovrstnega perila za gospe in gospode.

Obljubujem točno postrežbo in poštene cene.

Udana

Terezija Cveč.

Tvrđka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkon-

kurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	garantirane	po 15 nvč.
Fini perkal za srajce		24
Oxford, barve garantirane		19
Francozki sateni		28
Piquet, barvan in bel za oblekeba		26
Perkalin za podloge vseh barvah		10
Blago močno za podloge vseh barvah		15
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej		
moške obleke širina 150 cm.		90
Alpagasér ni za ženske obleke velik.		
izbor		50
Kotenina		13
bela		21
Navidezno platno		15
Platno čisto laneno		22
za rjuhe dvojna širina		45
Mušolin bel prve vrste		16
Chiffon za srajce		18
Srajce za gospode, velik izbor belih in		
barvane		90
Srajce za gospe		50
Moderaci, zadnji kraj		60

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezanj, svile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vaprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročtvom.

ulica S. Francesco št. 2, I. n.

(Slovanska Čitalnica).

Hranilne ulege se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjico po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

„THE GRESHAM“

angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897.	Kron 159.997.579.—
Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897.	28.823.375.—
Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.)	343.860.067.—
V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnicu od	67.331.351.91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismeno vprašanje od nižje imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Iščejo se dobri, zastopniki agentje in potovalci.

OGLAS.

L. 1883. in 1884. izšel je v dubrovniškem »Slovincu« I. in II. del »Objavljenja«, daljša pesem psevdonima Milivoja Strahinčiča in sicer v cirilici. Kako je ta pesem tedaj zanimala čitatelje, ni treba tu ponavljati. Uzor je pesmi Dantejeva Božanstvena komedija, premenjena za naše odnose; Dante sam namreč spremlja pesnika po večnosti v I. in II. delu, a v III. vodi ga vila. I tehnika pesni je po Danteju v tercinah, a stih je naroden deseterec.

V vsakem delu je prilično 4000 stihov, a vseh treh preko 12.000. Pesem se bavi z višjega pogleda in objektivno z zgodovino, prejšnjo in sedanjo, južnoslovanskega naroda, sestavljena je štirih plemen, to je Slovencev, Hrvatov, Srbov in Bolgarov. V vsakem delu je pristop, uvod (I. noč) in še 7 noči. Torej pristop in 8 noči.

V I. delu se razpravljajo smrtni grehi in grešniki; v II. manjši pregreški in hibe, v III. pa blaženstva in kreposti z ugledniki. Omenjene osebe v pesni niso iz davne dobe, nego iz vseh časov, mej njimi so tudi še živeče, ali pesnik jih sžečava v večnosti, kjer so že postale sence.

Od kar je prvokrat izšel I. in II. del »Objavljenja« v »Slovincu« minulo je nekaj let. Zdal je pesem popolnoma s III. delom, a I. in II. del sta precej predelana, ker se je marsikaj izpustilo ali pristavilo, popravilo in opililo in je že zrelo, da se prijavl. Tako se bode ugodilo mnogim prijateljem knjige, ki so jo že zdavno želeli.

Podpisani je prevzel delo od pisatelja samega in ga hoče v latinici dati med svet, za trdno se torej nadeja, da bo čitajoči svet podpiral to redko pojavo.

Na Reki, avgusta meseca 1899.

S popolnim spoštovanjem

Tiskarski in tipografski zavod Emidija Mohoviča

založitelja.

Konsumna zaloga olja

razpošiljanje iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (pristo Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36
„ istrsko	40
„ namizno La	44
„ „ najfinejše	48
„ „ extra	56
„ „ specijalitetno	60
„ Posebno za cerkveno luč	38

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Blag. gospod

Gabr. Piccoli,

lekarnar „pri angelu“.

dvorni založnik Nj. svetosti

papeža Leona XIII.,

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Brezje na Spodnjem Stajarskem, 14. nov. 1898.

Vaše blagorodje!

Ker smo se že velikokrat prepičali, da je ta Vaša tinktura za želodec, katero je rabila že cela moja hiša z najboljšim uspehom, res najboljšo sredstvo zoper želodčne in tudi mnoge druge bolezni, se Vam iskreno zahvaljujem. Pa tudi gospodu, kateri me je na to izvrstno tinkturo opozoril, sem hvaležen.

To potrjujem s tem, da Vam izrečem svojo najiskrenejšo zahvalo v imenu cele moje družine ter Vas uljudno prosim, da mi pošljete zopet jedno steklenico tinkture za želodec z 12 terimi stekleničkami in jeden lonček Glicerini Crème.

S spoštovanjem

Tomaž Dobek.

Pošljite mi s poštnim povzetjem pod spodaj stoječim napisom 24 stekleničke izvrstne „želodčne esence“, ki se rabi z najboljšim uspehom

Ježef Černko, župnik, Vuhred.—Stajarsko.

Pošljite mi s poštnim povzetjem 12 steklenic Vaše želodčne tinkture. Naš gosp. župnik Belec jo vsakemu bolnemu prav gorko priporoča in skoraj vsaki, ki jo rabi, se jako pohvalno o nji izrazi.

S spoštovanjem

Ivan Vidas

pri Sv. Martin-u, p. Sv. Nedelja, S. Domenica d' Albana, Istra.